

Motion till riksdagen 2021/22:2967

av **Ulrika Karlsson (M)**

Lagliga och säkra aborter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om säkra aborter och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Många länder som accepterar vissa sexuella och reproduktiva rättigheter vägrar att acceptera abort och att varje kvinnas rätt att bestämma över sin egen kropp är en mänsklig rättighet. Medan en minskning av mödradödlighet kan accepteras som ett moraliskt mål i även de mest konservativa av länder är aborträtten kraftigt beskuren i flertalet av jordens stater. Nästan hälften av jordens kvinnor i fertil ålder lever i länder där abort är förbjuden. I många länder är det förbjudet förutom när det är allvarlig fara för kvinnans hälsa. Morallagar hindrar dock inte att aborter genomförs – det påverkar bara säkerheten och hälsoriskerna med ingreppet.

WHO uppskattar att över 20 miljoner osäkra aborter genomförs varje år. Detta motsvarar nästan hälften av det totala antalet aborter i världen. Osäkra aborter kostar 70 000 kvinnor livet årligen och lämnar åtskilligt fler barn föräldralösa. Att bli oönskat gravid kan innebära svåra konsekvenser då flickan inte längre har möjlighet att, eller förbjuds att, gå i skolan eller arbeta utöver det sociala stigma som ofta följer. I länder där mödrhälsovården är bristfällig riskerar kvinnor dessutom livet i samband med förlossningen.

Att kunna bestämma över sin egen kropp och sexualitet är en mänsklig rättighet då den påverkar möjligheten att styra över sin hälsa, arbete och utbildning och andra livsval.

Sverige ser sedan länge jämställdhet och kvinnors roll i utveckling som ett centralt område i utvecklingsbiståndet för att nå långsiktiga resultat. Finansieringen till insatser som syftar till att främja tillgången till säkra aborter behöver ses över. Vi behöver även se över möjligheten att ytterligare påverka den politiska dialogen och arbeta för att

policyändringar sker på global nivå. Dessutom behöver vi se över möjligheten att öppna för att ställa tydligare krav på förändring och se över del av biståndsmedel.

Ulrika Karlsson (M)